

спрямований на сприяння соціальному залученню та інтеграції людей з обмеженими можливостями. Наприклад, у 2020 році Програма розвитку ООН ініціювала проект реабілітації людей з обмеженими можливостями на рівні громади в Сирії. Ця програма допомагає їм отримати нові навички та реінтегруватися в суспільство.

Але не слід ігнорувати той факт, що інноваційні форми реабілітації можуть бути недоступні через економічні фактори. У цьому випадку, наприклад, країнам, що розвиваються, може не вистачити коштів, необхідних для придбання обладнання або навчання персоналу, відповідального за надання цих послуг. Політичні чинники також можуть впливати на те, чи є інноваційні форми реабілітації доступними чи ефективними. Наприклад, може бути важко забезпечити заходи безпеки, пропонуючи таке лікування під час, коли в межах країни точиться війна. Етичні питання, пов'язані з інноваційними формами реабілітації. Однією з помітних етичних проблем є те, що деякі люди не можуть дозволити собі дорогі номінали, пов'язані з новими методологіями, оскільки вони ще не широко поширені або існують у невеликій кількості для всіх, хто їх потребує. Інший етичний виклик полягає в тому, що ці форми реабілітації можуть не підходити для всіх людей. Наприклад, деякі люди можуть не відчувати себе комфортно, використовуючи такі технології, як віртуальна реальність.

Висновок. Люди, які пережили війну, можуть знайти багато переваг у нових формах реабілітації. Однак при створенні та впровадженні цих форм не можна ігнорувати економічні, політичні та етичні обмеження. Тому важливо враховувати ці фактори при розробці інноваційних форм реабілітації.

Література

1. Relief and Rehabilitation for a Post-war World. Bloomsbury.
URL: <https://www.bloomsbury.com/us/relief-and-rehabilitation-for-a-postwar-world-9781350179110/>
2. Post-conflict rehabilitation: the humanitarian dimension.
URL: https://www.files.ethz.ch/isn/102390/1998_10_Post-Conflict_Rehabilitation.pdf
3. CORE – Aggregating the world's open access research papers. URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/29179645.pdf>

Кочин В. Д.

курсант факультету №4 Харківського національного університету внутрішніх справ

Лучик В. Є.

професор кафедри протидії кіберзлочинності Харківського національного університету внутрішніх справ, доктор економічних наук

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОРГАНІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

На сьогоднішній день, щоб забезпечити національну безпеку України, правоохоронні органи збирають все більше інформації про своїх громадян. Аби уникнути обурення народу, був прийнятий Закон України «Про захист персональних даних» від 01.06.2010 № 2297-VI [1], в якому зазначено наступне: «Державі дозволяється зберігати дані про громадян України, якщо це необхідно для:

- забезпечення національної безпеки, оборони, охорони громадського порядку, боротьби з правопорушеннями;
- надання громадянам державних послуг;

- забезпечення виконання законів та інших нормативно-правових актів;
- виконання міжнародних зобов'язань України.»

Також держава може зберігати дані і про юридичні особи, якщо це необхідно для:

- забезпечення національної безпеки, оборони, охорони громадського порядку, боротьби з правопорушеннями
- забезпечення виконання законів та інших нормативно-правових актів
- виконання міжнародних зобов'язань України.

Згідно [2], у системи баз даних є свої недоліки. Досвід практичної експлуатації та створених на їх основі облікових баз свідчить про такі основні проблеми:

- розбіжність між іншими базами;
- несвоєчасне надходження інформації до підрозділів оперативного реагування;
- недосконалість або дефіцит кадрового забезпечення;
- недосконалість та неврегульованість правової бази інформаційних баз.

Нормативно-правова база діяльності поліції є недосконалою стосовно використання інформаційних баз. Також можна виділити, що підрозділи національної поліції стосовно вміння використовувати інформаційні бази не зовсім професійно підготовлені для повсякденного їх використання. У зв'язку із специфікою роботи поліцейських, інформаційна база має оновлюватись майже кожен хвилину, але через застарілість технічного обладнання, самої системи баз даних, можуть виникати технічні проблеми, які також уповільнюють оперативну діяльність поліції.

Розвиток інформаційно-аналітичних систем сприяв створенню інформаційно-аналітичних підрозділів майже за всіма напрямками діяльності НПУ, тому їх можна називати молодими підрозділами НПУ, які і по сьогоднішній день розвиваються. До прикладу, у Харківському національному університеті внутрішніх справ постійно ведеться робота по підвищенню кваліфікації фахівців із протидії кіберзлочинам, із 2024 навчального року розпочинає своє існування спеціальність номер 126 «Інформаційні системи та технології». Все це свідчить про актуальність проблеми підготовки фахівців з інформаційних технологій для національної поліції і подальший розвиток інформаційних технологій у підрозділах НПУ.

Висновки. Хоча і система інформаційних баз в Україні є не досконалою і має певні недоліки, інформаційні технології в національній поліції України та країні в цілому розвиваються дуже швидко. Підрозділи НПУ розширюють працевлаштування молодих фахівців, які в подальшому будуть сприяти вдосконаленню інформаційних баз, систем та способів комунікації. Парламент приймає нові закони для розширення нормативно-правової бази щодо інформаційних та комунікаційних систем. Тому, очевидно, проблеми застарілості систем баз даних в Україні є тимчасовими і будуть вирішені у найближчий час.

Література

1. Закон України «Про захист персональних даних» від 01.06.2010 № 2297-VI [Електронний ресурс]. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2297-17#Text>.
2. С. Пеньков. Проблеми та перспективи інформаційного забезпечення оперативних підрозділів національної поліції України. [Електронний ресурс]. URL: https://univd.edu.ua/general/publishing/konf/01_12_2017/pdf/85.pdf.